

desuper incursantes (A. II, 16 desuper incurrerent, ib. 19 incursant).

11. Baioariis ab oriente contermini (Germ. 36 contermina gens, A. III, 45 et Aeduis contermini). id. A. Einh. 782. Laur. 823. 24.

12. sinus quidam ab occidentali oceano orientem versus (Germ. 1 Rhenus in occidentem versus septentrionali Oceano . . .).

Sueones, quos Nortmannos vocamus (G. 44. 45). id. Laur. 813.

Aisti (G. 45).

13. quot proelia in eo gesta, quantum sanguinis effusum sit, testatur vacua omni habitatore Pannonia et locus, in quo regia Kagani erat, ita desertus, ut ne vestigium quidem in eo humanae habitationis appareat (Germ. 37 veterisque famae lata vestigia manent, utraque ripa castra ac spatia, quorum ambitu nunc quoque metiaris molem manusque gentis et tam magni exitus fidem)¹⁾.

ceterum incruentum pene Francis hoc bellum fuit (A. II, 18 magna ea victoria neque cruenta nobis fuit).

15. totumque Pyrenaei montis iugum et usque ad Hiberum amnem qui apud Navaros ortus . . . Balearico mari miscetur (G. 1 montis Abnobae iugo, Rhenus . . . ortus . . . septentrionali²⁾ Oceano miscetur, cf. A. II, 6 donec Oceano misceatur³⁾). id. A. Einh. 792 Pirinei montis iugo. 791. in quo is Danubio miscetur, 793 alter Moeno miscetur. Transl. 20.

lingua quidem pene similes, moribus vero atque habitu valde dissimiles (Germ. 29. 45 cetera similes, 45 quibus ritus habitusque Sueborum, lingua Britannicae proprii).

20. ex concubina editus (G. 2 terra editum).

23. sago veneto amictus . . . et fibula aurea sagum adstringente (Germ. 13 tegumen omnibus sagum fibula consertum . . . sed stricta).

super Vahalem fluvium qui Batavorum insulam a parte meridiana praeterfluit (A. II, 6 insula Batavorum apud principium agri Batavi . . . qua Germaniam praevehitur . . . cognomento Vahalem accolae dicunt).

28. imperatoris nomen accepit (A. I, 58 nomenque imperatoris auctore Tiberio accepit).

29. barbara et antiquissima carmina quibus veterum regum actus et bella canebantur (Germ. 2 celebrant carminibus antiquis, quod unum apud illos memoriae et annalium genus est, A. II, 88 caniturque adhuc barbaras apud gentes).

Ann. Laur. 800. concione vocata (A. I, 29. II, 14).

802. venatibus indulgens (G. 15 non multum venatibus, 21 convictibus . . . indulget, 23 si induleris ebrietati).

808. popularium fidei diffidentem (A. II, 1 haud perinde nostri metu quam fidei popularium diffusus). id. A. Einh. 748 fidei Saxonum diffidens.

810. litori adiacentes insulas (cf. A. I, 65 adiacerent vallo, 79 in adiacentia erupturum). id. 823. 24. A. Einh. 784. Transl. 20. 28.

castellum vocabulo Hohbuoki Albiae flumini adpositum . . . a Wiltzis captum (A. II, 7 ipse audito castellum Lupiae flumini adpositum obsideri . . .).

811. propter hiemis asperitatem (A. IV, 56 ob asperitatem hiemis, cf. Germ. 2 asperam caelo, 3 asperitas soni).

815. cum eis congredi non auderent (A. II, 25 non ausum congredi hostem).

1) Wörtliche Entlehnung findet hier nur wenig statt, der Gedanke stammt aber entschieden aus Tacitus, er ist nur in andere Worte gekleidet.

2) cf. ad occidentalem oceanum, aquilonalem ripam, Laur. 808. 3) misceri = münden findet sich nur bei Tacitus.